

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 20. Anomeorum Res restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

argumentis ejus resistere, nec eum disputando vinci posse hactenus credidissent. Sæculum IV.
A. C 359.

§. XX.

Anomeorum Res restituitur.

Interim posteriores Concilii Ariminensis Legati Constantinopolim adveniunt, nempe Ursacius, Valens, aliique Arianorum Primores. Hi nulla præcedente deliberatione statim illis se junxere, qui Seleuciæ damnati fuerant, quia re ipsa ejusdem erant opinionis. Delegati Concilii Seleuciensis, id est, Orientales Semi-Ariani, quid ageretur, docebant, & ab Anomeorum communione retrahere conabantur, data ad eos epistola, quæ nomina octodecim Episcoporum præfert, nempe 10 Legatorum, & quorundam aliorum secum sentientium; primi sunt Silvanus Tarsensis, Sophronius Pompeopolitanus, & Neo-Seleuciensis. In hac epistola Delegatos Ariminenses hortantur, ut sibi jungerentur, & secum prohiberent, ne Anomeorum hæresis in Ecclesia prævaleat, quam, inquit, Imperatori aperuimus; *Is impietatem indignatus, hanc ab omnibus anathematizari vult; at jam fraudes parantur, dum Aetius magis, hæresis auctor, quam ipsa hæresis damnatur, quia sententia magis in ejus Personam, quam Doctrinam prolata videtur.*

Sozom. ib.
Sup. §. II.
Hil. frag.
p. 428.

Sæculum IV. tur. Rogant etiam, ut Ecclesias Occi-
A. C. 359. dentis omnia, quæ gerebantur, per epi-
 stolas edoceant. Una cum hac epistola ex-
 scriptas Aetii blasphemias transmiserunt.

Ariani Occidentales illi Confratrum
 fuorum, qui dictam epistolam receperat,
 vehementer irascebantur, eoque furore
 accensi sunt, videntes, proditam esse
 suam hypocrisin, ut parum abfuerit, quin
 eum deponerent; jam enim ipsis Aetii
 error, quod Orientales faciebant, damnan-
 dus erat, aut, si non damnarent, manife-
 standum, quod cum Aetio sentirent;
 hoc ultimum præplacuit, nec a commu-
 nione illorum, qui Seleuciæ damnati fue-
 rant, id est, Anomeorum avelli voluere.
 Cum in quodam conventu frequenti ex
 iis quæreretur, quare non etiam Arimi-
 ni dixissent, Filium Dei esse Creaturam?
 responderunt; se vero neque Arimi-
 ni dixisse, quod Creatura non sit, sed
 quod non sit Creatura similis aliis crea-
 turis, cum dixissent, non esse crea-
 turam, sicut aliæ creaturæ sunt. Dein-
 de S. Hilario propugnante Filium esse an-
 te omnia tempora, ejus æternitatem ex-
 plicarunt eo modo, quo durationem An-
 gelorum, & animarum humanarum ex-
 ponebant, non de aliqua duratione, Mun-
 di creationem præcedente, sed futura.
 Objectionem quoque, quod Filium Patri
 similem admisissent, eo solvebant, quod
 admi-

admisissent similem secundum Scripturas, Sæculum IV. A. C. 359.
 quæ clausula multis aliis fallaciis locum
 dabat. Ita explicationibus captiosis elu-
 debant anathemata, quæ Arimini, Catho-
 licorum simplicitate abutentes, pronun-
 tiaverant.

Anomeis Orientalibus quam inexpectatam Soz. IV. c. 23.
 statum tam opportunum accidit Occi-
 dentalium auxilium in illis angustiis, ubi
 contra mentem sibi jurandum fuisset,
 quod vocem, substantia, non damna-
 rent, & Filium substantia dissimilem non
 crederent; ubi ergo vocem, substantia,
 ab Occidentalibus Arimini rejectam res-
 civerunt, dixerunt, se toto corde ean-
 dem formulam recipere, si enim hæc for-
 mula prævaluerit, inquiebant: unacum
 voce substantia, obsolebit vox consubstan-
 tialis, quam Episcopi Occidentales ob
 Concilii Nicæni reverentiam tanti fa-
 ciunt. Placuit Imperatori consilium, at-
 que ingenti Episcoporum numero per-
 motus, Ariminensem formulam appro-
 bavit; ipsi enim quoad sensum parum
 interesse videbatur, an Filii Dei similis
 diceretur, vel consubstantialis, pluri-
 mum vero, ne verba a Scripturis aliena
 adhiberentur, si modo alia æquivalentia
 ponerentur, quælia esse putabat, si dice-
 retur similis secundum Scripturas, quæ
 in formula Nicea in Thracia inveniebantur,
 & Arimini recepta erant. Itaque
 Episco-

Sæculum IV. Episcopos, quotquot Constantinopoli
 A. C. 360. erant, atque ipsos Seleucienses Legatos
 huic formulæ subscribere voluit; hoc ut
 Sup. §. 13. efficeret, totam diem ultimam Decem-
 bris, & noctis etiam partem impendit,
 quamvis sequentis diei cæremoniis para-
 tum esse oporteret, qua decimum Con-
 sulatum initio anni 360. auspicatorum erat.

§. XXI.

Concilium Constantinopolitanum.

Acaciani victores initio hujus anni Con-
 cilium Constantinopoli coegerunt,
 ut, quæ Seleuciæ condita erant, everte-
 rent. Episcopos etiam ex Bithynia con-
 vocarunt, & ferme viginti adfuere. No-
 tissimi sunt Acacius Cæsariensis, Eudo-
 xius Antiochenus, Uranius Tyriensis, De-
 mophilus Bereensis, Georgius Laodice-
 nus, Maris Calcedonensis, Ulfias Episco-
 pus Gothorum, qui tamen tunc tempo-
 ris erant Catholici. Cum in hoc Con-
 cilio de fide disputaretur, S. Hilarius, vi-
 dens, quantum Sana Doctrina periclita-
 retur, postquam Occidentales dolo de-
 cepti, & Orientales Episcopi vi oppressi
 fuissent, Libellum supplicem Imperatori
 tradidit, inter sermones, quos ab ipso
 ad Constantium datos, habemus, ter-
 tium. Primo de injuria, qua in exilium
 missus fuisset, conqueritur, seque toto
 vitæ

*Philost. 4.
 c. 12. Soz.
 IV. c. 24.*

*Sev. Sulp.
 2. p. 422.
 Hier. script.
 Hilar.*